

Iosif

(Frații lui când l-au văzut)

Frații lui când l-au văzut,
Repede l-au și vîndut.
Atunci Iosif s-a-ntristat,
Însă lor nu le-a păsat.
Din fîntînă ei l-au scos
Pe copilul credincios,
Care-atît i-a căutat
Pînă cînd el i-a aflat.

Cor:

(:O, frații mei, o, frații mei:)

Ei cu ură l-au privit,
Însă Domnul l-a iubit.
Dragostea Lui Dumnezeu
I-a fost scut prin chin și greu.
Dumnezeu l-a încercat,
Dar la urmă l-a-nălțat,
Din necazuri, din cuptor,
L-a făcut stăpînitor.

Frații lui de mai tîrziu,
Au venit să-i ceară grîu.
Domnul Dumnezeu prin el,
L-a salvat pe Israel.
Iosif lîngă el i-a strîns,
Și de dorul lor a plîns,
Căci de-atîția ani străin,
N-a văzut pe Beniamin.

"Mai trăiește tatăl meu?
Eu sînt Iosif, fiul său."
Frații lui înmărmuriți,
S-au văzut descoperiți.
Frații lui au tremurat,
Însă Iosif i-a iertat.
"Dumnezeu așa a vrut,
Eu de voi să fiu vîndut.

Să vă țină Domnul vii,
Pe voi și pe-ai voștri fii,
Și-al meu tată Israel,
Care s-a-ncrezut în El.
De aceea, iubiți frați,
Voi să nu vă mai certați
Căutînd un vinovat,
Căci pe toți eu v-am iertat."

Atunci a venit la el
Și bătrînul Israel.
Din Canaanul depărtat,
În Egipt s-a strămutat.
Tot la fel, Domnul Isus
Înainte El s-a dus,
Să ne țină astăzi vii,
Pe noi și pe-ai noștri fii.

Amin